خبر

استقبال چشمگیر از «کت چرمی»

«کت چرمی» به کارگردانی حسین میرزامحمدی و تهیه‌کنندگی کامران حجازی که فضایی اجتماعی دارد در سه روز افتتاحیه خود توانست جایگاهش را به‌عنوان پرفروش‌ترین فیلم اجتماعی حال حاضر سینمای ایران تثبیت کند.

این فیلم که برگ برنده آن قصه‌ای معمایی و مستند است به دختران قربانی شده یک مهمانی می‌پردازد و شباهت‌هایی با ماجرای الکس دارد که چندی پیش اعدام شد.

کت چرمی، اکران خود را با یک افتتاحیه میلیاردی آغاز کرد که استقبال ۱۷هزار نفری مخاطبان را در سه روز نخست به همراه داشت.

در خلاصه داستان فیلم کت چرمی آمده است: عیسی فرهمند، کارمند بازرسی سازمان بهزیستی در جریان بازدید از یک مرکز نگهداری دختران خیابانی، متوجه باند فساد مشکوکی می‌شود که او را به یک مهمانی زیرزمینی ممنوعه می‌رساند؛ مهمانی کت چرمی. این فیلم که سال گذشته در چهل و یکمین جشنواره فیلم فجر رونمایی شد، توانست در ۱۰رشته نامزد شود و سیمرغ بهترین بازیگر نقش مکمل زن را به‌دست آورد. کت چرمی، همچنین با استقبال مخاطبان، پرمخاطب‌ترین فیلم مردمی جشنواره گذشته بود. کت‌چرمی، محصول بنیاد سینمایی فارابی و موسسه ایوان آفرینش است و پخش آن را موسسه شهر فرنگ به‌عهده دارد./ جام جم

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر

اگر بازیگری مثل محسن تنابنده، همزمان دو فیلم (جنگ جهانی سوم و سه کام حبس) در اکران سینما و یک سریال (رهایم کن) را در حال پخش داشته باشد، بیشتر با تحسین و تمجید مواجه می‌شود و هنر و وسعت توانایی‌هایش را برای بازی در نقش‌های سخت و مختلف در نظر می‌گیرند. معمولا همین تعریف نثار عوامل سینمایی پشت صحنه همچون تهیه‌کننده، پخش‌کننده، مدیر فیلمبرداری، مدیر صدابرداری، طراح چهره‌پردازی، طراح صحنه، طراح لباس، تدوینگر، آهنگساز و گروه‌های‌شان و دیگر شاخه‌های سینما هم می‌شود که همزمان یا در یک دوره زمانی نزدیک، دو یا چند اثر در اکران داشته باشند اما معمولا اکران همزمان یا نسبتا همزمان دو فیلم از یک کارگردان بیش از این‌که با تحسین همراه باشد، شبهات و اما و اگرهایی به‌دنبال دارد و چه بسا با نقد و نظر منفی و حسادت از جانب برخی همکاران هم روبه‌رو شود، درحالی که از این جنبه اتفاقا بیشتر باید برای چنین تجربه غریب و کم‌نظیری اسپند دود کرد.

به بهانه اکران همزمان ۲ فیلم «فسیل» و «شهر هرت» ساخته کریم امینی

رقابت تک‌نفره

نگاهی به کارگردان‌هایی که همزمان ۲ فیلم در اکران داشتند

اکران همزمان دو فیلم از یک کارگردان در یک بازه زمانی یا حتی در یک سال، وقتی عجیب‌تر می‌شود که به دشواری کار فیلمسازی آن هم در سینمای ایران آگاه باشیم. از آنجا که ساخت یک فیلم سینمایی، اعصاب فولادین و کفش آهنین می‌خواهد، معمولا بین آثار فیلمسازان دست کم یکی دو سالی فاصله می‌افتد. فاصله‌ای که در سینمای هنری بیشتر هم هست و کارگردانان دیر به دیر پشت دوربین قرار می‌گیرند. در سینمای بدنه و تجاری اما کارگردان‌ها زودتر بخت فیلمسازی متوالی و هرساله را پیدا می‌کنند. یافتن تهیه‌کننده و تامین سرمایه فیلم، مهم‌ترین ضامن روند مستمر کارگردانی است و آنهایی که هنر گیشه دارند، می‌توانند در این بازار عرضه و تقاضا حرف همواره‌ای برای گفتن داشته باشند و حتی باوجود این‌که مقوله پخش و نمایش فیلم از دست کارگردان‌ها خارج است، با قبولی در آزمون گیشه، این شانس را دارند که خیلی معطل صف طولانی اکران نباشند و فرش قرمز سینما همیشه برای اکران فیلم تازه‌ای از آنها گسترده باشد. به‌بهانه تجربه کم نظیری که برای کریم امینی (کارگردان فیلم‌های فسیل و شهر هرت) رخ داده، نگاهی به نمونه‌های اندک و مشابه در سال‌های اخیر داریم.

آهای نفس‌کش!

بیایید باتوجه به این موقعیت غریب و کم نظیر اکران این روزها یک بار سکانس مشهور فیلم «قیصر» را با هم مرور کنیم.

میتی می‌گوید: «... من بودم، حاجی نصرت، رضا پونصد، علی فرصت، آره و اینا خیلی بودیم، کریم آقامون هم بود.» صورت قیصر از تعجب دگرگون می‌شود: «کریم؟! کدوم کریم؟» منتها این بار میتی به جای این‌که اسم کریم آب منگل را به زبان بیاورد، می‌گوید: «کریم امینی!» کارگردانی که دوتا از این ۱۷فیلمی که از ابتدای سال تاکنون اکران شده، متعلق به اوست و از این منظر خیلی جدی بادو فیلم کمدی در گیشه و اکران حریف می‌طلبد. وقتی فیلم «فسیل» به کارگردانی کریم امینی و تهیه‌کنندگی ابراهیم عامریان و تولید سال ۹۹ از ۲۴ اسفند ۱۴۰۱ به‌عنوان یکی از فیلم‌های اکران نوروزی روی پرده رفت، کمتر کسی فکر می‌کرد به فروش خیره‌کننده‌ای در گیشه دست پیدا کند و تا اینجا فروش خود را به رقم ۱۷۰میلیارد تومان برساند و لقب پرفروش‌ترین فیلم تاریخ سینمای ایران ـ فارغ از تعداد مخاطب و افزایش قیمت بلیت سینما ـ را به دست آورد. حضور بازیگرانی چون بهرام افشاری، هادی کاظمی، ایمان صفا و موقعیت کمیک بنا شده روی تضاد فرهنگی پیش و پس از انقلاب گرچه مستعد فروش خوب در گیشه بود اما این میزان از موفقیت قابل پیش‌بینی نبود، حتی اگر کارنامه پرفروش تهیه‌کننده فیلم و فروش بالای آثاری چون انفرادی، دینامیت و تگزاس را لحاظ کنیم.

اما از ۱۷خرداد یک فیلم دیگر هم از کریم امینی روانه اکران شده است؛ کمدی «شهر هرت» (که در عنوان یادآور یکی از فیلم‌های قبل از انقلاب است) به تهیه‌کنندگی محمدحسین فرحبخش که در همین چند روز، حدود دو میلیارد و ۹۰۰ میلیون تومان در گیشه فروخت و باتوجه به حضور بازیگر پرفروشی چون پژمان جمشیدی و بازیگرانی چون شبنم مقدمی و بابک کریمی، می‌توانیم منتظر رقم بسیار بیشتر از این هم باشیم. فارغ از تبریک به کارگردان این دو فیلم برای اکران تقریبا همزمان آنها و شادباش برای موفقیت‌های مالی‌شان به‌خصوص اولی، سوالی هم باید از شورای صنفی اکران و شورای عالی اکران درباره چنین حسن تصادفی پرسید، این‌که در وضعیتی که فیلم‌های فراوانی ـ چه بسا با ظرفیت فروش خوب ـ مدت‌هاست در نوبت اکران قرار دارند، چرا باید دو فیلم از یک کارگردان در یک بازه زمانی بر پرده سینما نقش ببندد؟ فروش خیلی خوب فسیل حتما در این میان نقش داشته و درخواست سینماداران را هم نمی‌توان در زمینه نشان دادن روی خوش به شهر هرت نادیده گرفت اما نباید مواردی چون عدالت و انصاف در اکران و فراهم کردن بستری یکسان برای آثار مستعد فروش را از نظر دور داشت. عجالتا از آنجاکه ما اهل بخل و حسادت نیستیم، هم به اکران همزمان دو فیلم از یک کارگردان با دیده مثبت نگاه می‌کنیم و از چرخش چرخ‌های سینمای ایران در گیشه خشنودیم اما درعین حال چنین موفقیتی را برای دیگر کارگردان‌هایی که فیلم‌هایی با مولفه‌های اکران مناسب و فروش بالا در گیشه دارند هم آرزو داریم.

یک کارگردان بفروش

اگرچه کریم امینی با فسیل خودش را به‌عنوان کارگردان جوان و بفروشی در سینمای ایران مطرح کرده و قطعا با تمجید کیانوش عیاری از فسیل انگیزه‌های مضاعفی هم برای ادامه این راه گرفته اما پرفروش‌ترین فیلمساز این سال‌های سینمای ایران سیدمسعود اطیابی است و همه آن فیلم‌های پرفروش ابراهیم عامریان (تهیه‌کننده) یعنی تگزاس، تگزاس ۲، دینامیت و انفرادی را او کارگردانی کرده، ضمن این‌که در این میان باید به فیلم بخارست به تهیه‌کنندگی علی طلوعی هم اشاره کرد.

اطیابی هم در سال گذشته به‌نوعی همین وضعیت کریم امینی را تجربه کرد و در یک سال و تقریبا در یک دوره زمانی نزدیک، دو فیلم پرفروش از او راهی اکران شد. اولی کمدی انفرادی با بازی مهدی هاشمی، رضا عطاران و احمد مهرانفر بود که از ۷ اردیبهشت بر پرده سینماها آمد و حدود ۷۸ میلیارد تومان فروخت و در نیمه دوم سال هم با اکران فیلم دیگری، بخارست که از ۲۴ آبان اکران شد، به موفقیت خود در گیشه ادامه داد. هرچند اطیابی نتوانست با این فیلم، حریف خودش در انفرادی شود و بخارست با فروش حدود ۵۵ میلیارد تومانی به کار خود در گیشه پایان داد.

مبارزه انفرادی

مانی حقیقی در سال ۹۵ تنها کارگردانی بود که دو فیلم در یک سال در اکران داشت و برای رقابت با خودش وارد رینگ گیشه شد. اولی کمدی پربازیگر «۵۰ کیلو آلبالو» بود که از ۲۶ اسفند ۹۴ روی پرده رفت (که عملا جزو فیلم‌های اکران ۹۵ محسوب می‌شود) و بیش از ۱۳میلیارد تومان فروخت و دومی هم از ۱۸اردیبهشت و درحالی‌که هنوز ۵۰ کیلو آلبالو داشت خوب می‌فروخت، اکران شد و به فروشی دومیلیارد تومانی دست یافت: «اژدها وارد می‌شود».

او کم‌وبیش باحال است

در سال ۹۶ هم بهمن گودرزی با دو کمدی، چنین موقعیتی را تجربه کرد، درحالی‌که فیلم «ثبت با سند برابر است» با بازی امین حیایی و مجید صالحی از اول آذر اکران شد و ۱۴ هفته روی پرده باقی ماند و بیش از سه میلیارد تومان در گیشه فروخت، «ما خیلی باحالیم» با بازی مهران غفوریان و مجید صالحی هم از ۱۸بهمن به مدت پنج هفته روی اکران ماند و یک‌میلیارد و ۳۵۰میلیون تومان فروش کرد. همان‌طور که می‌بینید به‌جز استثنایی چون سیدمسعود اطیابی، درمیان دو فیلم همزمان اکران‌شده یک فیلمساز، معمولا یکی خیلی در گیشه گل می‌کند و آن یکی به فروش کجدار و مریز رضایت می‌دهد.

فروش خیره‌کننده فیلم «فسیل» به‌عنوان یک ابزار تبلیغاتی برای اکران فیلم دوم کریم امینی «شهر هرت» استفاده شده است

خوش‌به‌حال کودکان

نیازی به تکرار مکررات درباره مظلومیت سینمای کودک‌ونوجوان در سال‌های اخیر نیست اما گاهی هم استثنائات خوشایندی در این زمینه پیش می‌آید، نظیر اکران تقریبا همزمان دو فیلم درباره سینمای کودک آن هم ساخته شده توسط یک کارگردان. اتفاق مبارکی که برای حسین قناعت افتاد و دو فیلم «لازانیا» (کمدی خانوادگی با حضور محوری یک کودک) و «دزد و پری ۲» در فاصله کوتاهی از هم در سال ۹۷ اکران شدند و حتی در مقطعی این اکران همزمان شد؛ اولی از ۱۱ مهر اکران شد و بیش از چهارمیلیارد تومان فروخت و دومی از ۵ دی روانه پرده سینما شد و یک‌میلیارد و ۷۰۰میلیون تومان فروش کرد.

عجیب‌وغریب

در نمونه‌هایی که ذکر شد، دست‌کم یکی از دو فیلم کارگردان‌ها، فروش بالا و رضایت‌بخشی داشتند اما موردی چون بهمن کامیار، تهیه‌کننده و کارگردان را هم داریم که هیچ‌کدام از دو فیلم او که تقریبا همزمان با هم اکران شدند، فارغ از برخی امتیازات فنی و هنری، ابدا موفقیتی در گیشه نداشتند و با شکست مواجه شدند؛ اولی «دروجه حامل» که از ۲۳ خرداد ۹۷ اکران شد و ۱۵۰میلیون تومان فروخت و دومی «مرداد» که از ۶ تیر ۹۷ اکران شد و تنها ۱۱۲میلیون تومان فروش کرد. شاید اگر کامیار سراغ کمدی می‌رفت، اوضاع این اکران‌های همزمان هم فرق می‌کرد. البته سؤالی هم باید از اعضای وقت شورای صنفی اکران پرسید که چطور با وجود عدم موفقیت فیلم اول، بلافاصله دومی را هم روانه اکران کردند؟

۲ فیلم در یک سال

فیلمسازانی هم بودند که دو فیلم از آنها در طول یک‌سال اکران شد، اتفاقی که آن هم با توجه به سازوکار تولید و نمایش فیلم در ایران و صف طولانی اکران، غریب و نامتعارف است. سال ۹۳ منوچهر هادی دو فیلم «زندگی جای دیگری است» و «دنیای پرامید» را در اکران داشت، در سال ۹۴ هاتف علیمردانی دو فیلم «کوچه بی‌نام» و «مردن به وقت شهریور» را بر پرده سینماها داشت، همچنین باید به اکران دو فیلم «طعم شیرین خیال» و «از رئیس جمهور پاداش نگیرید» هر دو ساخته کمال تبریزی اشاره کرد که در همین سال اکران شدند. در سال ۹۶ بازهم منوچهر هادی تنها کارگردان دو فیلم در اکران بود و فیلم‌های «آینه بغل» و «کارگر ساده نیازمندیم» را روی پرده داشت که اولی کمدی بسیار پرفروشی بود و دومی فیلم اجتماعی کم‌فروشی. سال ۹۷ هم علی عطشانی و برزو نیک‌نژاد تجربه اکران دو فیلم در یک سال را داشتند؛ عطشانی «کاتیوشا» و «پارادایس» را و نیک‌نژاد هم «لونه زنبور» و «ناخواسته» را. سیدجواد هاشمی هم در سال ۹۸ یک سال استثنایی دیگر برای خودش و سینمای کودک رقم زد و دو فیلم «پیشونی سفید ۳» و «تورنادو» را در اکران داشت.

برش

حضور دلپذیر

هرچقدر ممکن است نمایش همزمان دو فیلم از یک کارگردان در سینمای این سال‌ها به‌دلیل حجم بالای تولیدات سینمایی و صف طولانی اکران، عجیب و غریب و استثناء باشد، در سینمای پیش از انقلاب و دوران فیلمفارسی وقوع چنین اتفاقاتی محتمل‌تر بود. سازوکار سینمای بدنه و تجاری، تعداد کمتر تولیدات به‌نسبت دهه‌های اخیر، سرعت تولید و سرعت اکران فیلم‌های مفرح و سرگرم‌کننده و ملودرام‌ها، احتمال اکران همزمان یا تقریبا همزمان دو فیلم از یک کارگردان را بالا می‌برد. اقبال خوب تماشاگران و فروش بالا در گیشه، سینماداران و پخش‌کنندگان را به‌صرافت این می‌انداخت که بلافاصله یک فیلم دیگر از آن کارگردان را روانه اکران کنند. عرضه و تقاضایی که حسابی مشتری و طرفدار داشت و این حضور تکراری را دلپذیر می‌کرد. این روند تا حدودی در سینمای پس از انقلاب و در سال‌های دهه ۶۰ هم ادامه داشت و تعداد بالای مخاطبان فیلم‌های محبوب و پرفروش و استمرار اقبال مردمی باعث می‌شد فیلم‌ها بدون این‌که به کف اکران برسند، تا مدت‌ها و چه بسا چند سال در تهران و شهرستان‌ها روی پرده سینماها باقی بمانند. البته این حضور طولانی منافاتی با نمایش فیلم‌های تازه نداشت. در این حالت بسیار محتمل بود که اکران فیلم قبلی یک کارگردان با اکران فیلم تازه او تلاقی کند و همزمان دو فیلم بر پرده سینما داشته باشد؛ اتفاقی که به‌عنوان مثال برای زنده‌یاد ساموئل خاچیکیان افتاد و ۲۶ آذر سال ۶۵ و درحالی‌که هنوز فیلم بسیار موفق و پرفروش او «عقاب‌ها» روی پرده بود، فیلم تازه‌اش «یوزپلنگ» هم اکران شد. عقاب‌ها که از ۱۳ مرداد ۶۴ اکران خود را آغاز کرد تا چند سال به نمایش در سینماها ادامه داد و با حدود ۱۰ میلیون مخاطب هنوز هم دست‌نیافتنی است. یعنی خاچیکیان فیلمی ساخت که همچنان و با گذشت ۳۸ سال نه فیلمسازان دیگر به گرد پای او رسیده‌اند و نه دیگر خودش توانست با فیلم دیگری از پس خودش برآید.

قاب

برای قدیمی‌ترین عکاس سینمای ایران

۲۲ خرداد، سالروز درگذشت اصغر بیچاره، عکاس، بازیگر و کارگردان ایرانی است. بیچاره، قدیمی‌ترین عکاس سینمای ایران بود و بزرگ‌ترین آرشیو عکس ایران را در اختیار داشت. او نخستین بار با گرفتن کپی از تمام عکس‌های فیلم «دختر لر» برای عبدالحسین سپنتا، فیلمنامه‌نویس این فیلم رسما وارد دنیای هنر شد و پس از آشنایی با تئاتر گاهی به‌عنوان بازیگر بازی هم می‌کرد. این هنرمند پیشکسوت در سال‌های آخر در حالی‌که در آمریکا زندگی می‌کرد به سرطان حنجره مبتلا شد و پس از تحمل رنج بیماری چشم از جهان فرو بست.

رویداد

جایزه «باغ وحش» از جشنواره فیلم پکن

فیلم کوتاه «باغ وحش» به کارگردانی و نویسندگی نفیسه زارع در ادامه حضور بین‌المللی خود که به دوازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم پکن (BISFF) به رقابت پرداخت، توانست جایزه بهترین فیلم در بخش Nova را از آن خود کند.

فیلم کوتاه باغ وحش در دوازدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه پکن در بخش Nova به رقابت پرداخت. Nova بخش جدیدی است که امسال در جشنواره پکن برای رقابت فیلم‌های کوتاه و فیلم‌های کوتاه برجسته که متمرکز بر مضامین دوران بلوغ هستند، ایجاد شد. دوازدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم پکن از ۲۷ آبان تا ۷ آذر در شهر پکن برگزار شد و برگزیدگان آن به‌تازگی اعلام شدند.

این فیلم همچنین به سومین جشنواره فیلم کوتاه تسالونیکی (یونان) راه پیدا کرد که در بخش بهترین فیلم کوتاه به‌عنوان فینالیست انتخاب شده است.

در خلاصه داستان باغ‌وحش آمده است: «میان حیوان‌های باغ‌وحش، رعنا به‌دنبال گوزنی است که در خواب دیده و مادرش به‌دنبال فرصتی است تا خبر مهمی را به او بگوید.»/ مهر

جشنواره

«تفریق» و «تورهای خالی» در مونیخ

چهلمین جشنواره فیلم مونیخ از یکم تا ۱۰تیر در کشور آلمان برگزار خواهد شد و در آن فیلم «تورهای خالی» ساخته بهروز کرمی زاده و محصول ایران و آلمان در بخش سینمای نوین آلمان به نمایش در می‌آید. تورهای خالی در پنجاه و هفتمین جشنواره فیلم کارلووی واری در کشور جمهوری چک یکی از فیلم‌های بخش مسابقه اصلی و نامزد گوی بلورین بهترین فیلم جشنواره است. همچنین فیلم «تفریق» ساخته مانی حقیقی نیز نماینده دیگر نماینده سینمای ایران در دوره آتی جشنواره فیلم مونیخ است که در بخش مستقل های بین‌المللی این رویداد روی پرده می‌رود. تفریق داستان فرزانه، مربی رانندگی جوانی را دنبال می‌کند که شوهرش جلال را در حال قدم زدن به آپارتمان زنی می‌بیند.

وقتی جلال با او روبه‌رو می‌شود، ادعا می‌کند که برای کار، خارج از شهر بوده است و تصمیم می‌گیرد خودش ساختمان را بررسی کند. در آنجا با زنی آشنا می‌شود که همزاد فرزانه است./ ایسنا